

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **Ing. B. D.**, zastoupeného JUDr. Josefem Fojtíkem, advokátem se sídlem v Kopřivnici, Štefánikova 1516, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 18.12.2012 čj. MSK 145183/2012,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á právo** na náhradu nákladů.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f/ bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu), kterého se měl dopustit tím, že dne 10.5.2012 v 15.51 hod. řídil v Ostravě-Hrabůvce po ul. Místecké, ve směru na centrum, u nájezdu na ul. Dr. Martíňka osobní motorové vozidlo tov. zn. Citroën C5, rz X přičemž nerespektoval dopravní značku č. B20a „nejvyšší dovolená rychlost“, upravující rychlost pro provoz vozidel v uvedeném úseku maximálně na 80 km/h, kdy silničním radarovým rychloměrem Ramer 10C mu byla naměřena rychlost jízdy 135 km/h, po odečtení možné odchylky rychloměru $\pm 3 \%$ vozidlo řídil rychlostí nejméně 130 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 50 km/h. Svým jednáním měl porušit ust. § 4 písm. c/ zákona o silničním provozu v návaznosti na ust. § 9 odst. 1 písm. u/ vyhl.č. 30/201 Sb., čímž se měl dopustit uvedeného přestupku, za který mu byla uložena podle ust. § 125c odst. 4 písm. d/ a ust. § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu sankce pokuty ve výši 5.000,- Kč a současně sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6-ti měsíců a dále uložena povinnost uhradit státu náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000,- Kč.

[2] Správní orgán I. stupně, Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností rozhodl dne 30.8.2012 č.j. SMO/283904/12/DSČ/Dol tak, že žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku, jak je uvedeno v odstavci [1] tohoto rozsudku, za což mu byla uložena sankce uvedená rovněž v odstavci [1] tohoto rozsudku. Správní orgán I. stupně dále žalobce zavázal povinností zaplatit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že na základě postoupeného oznámení bylo zahájeno řízení o přestupku, a to doručením oznámení o zahájení dne 14.6.2012 a osobním převzetím dne 25.6.2012, kterým obviněného současně předvolal k ústnímu jednání na 10.7.2012. Dne 3.7.2012 byla správnímu orgánu doručena plná moc JUDr. Josefa Fojtíka k zastupování současně s žádostí o odročení jednání z důvodu jeho účasti na jednání před Okresním soudem v Novém Jičíně. Další termín jednání byl stanoven na 2.8.2012, přičemž opětovně se z jednání omlouval zmocněnec z důvodu čerpání řádné dovolené s žádostí o stanovení dalšího termínu. Další termín byl stanoven na 16.8.2012, přičemž dne 14.8.2012 byla doručena znovu žádost zmocněnce o odročení jednání, tentokrát z důvodu zdravotního stavu obviněného „má v současné době nesnesitelnou bolest páteře, je upoután na lůžko, není schopen jakéhokoliv pohybu, natožpak jízdy automobilem“. Správní orgán této žádosti nevyhověl a v naplánovaný den rozhodl. Vzal za jednoznačně prokázáno, že obviněný se dopustil přestupku, ze kterého byl obviněn, za což mu uložil sankci, kterou odůvodnil.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, ze dne 30.8.2012

č.j. SMO/283904/12/DSČ/Dol, potvrdil. V odůvodnění uvedl, že v odvolání účastník řízení namítl, že došlo ke zkrácení práva na obhajobu, když mu a ani jeho zmocněnci nebylo umožněno se k věci vyjádřit. Předchozí dvě řádně doložené omluvy správní orgán I. stupně akceptoval, avšak neakceptoval omluvu z jednání na den 16.8.2012, kdy na tento den měl obviněný naplánováno vyšetření, kterému se musel podrobit z důvodu velmi špatného zdravotního stavu. Součástí odvolání odkázal na rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje č.j. JMK 111315/2011. Odvolací orgán neshledal odvolání důvodným, za nepřipadnou považoval argumentaci rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje. Zdůraznil, že odvolatel byl zastoupen zmocněncem v plné moci, přičemž zmocněnec se správnímu orgánu neomluvil. Jelikož účast obviněného při ústním jednání není nezbytně nutná, resp. jeho výsledkem nebylo potřeba doplnit skutková zjištění, bylo možné provést ústní jednání pouze za přítomnosti zmocněnce, který se rovněž nedostavil.

Obsah žaloby

[4] Žalobce se žalobou ze dne 19.12.2012 (u soudu napadlo 20.12.2012) domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení spolu s povinností nahradit žalovaným žalobci náklady řízení k rukám právního zástupce. V žalobě uvedl, že došlo správními orgány k porušení procesních předpisů, neboť zásadním způsobem bylo porušeno právo dané ust. § 74 odst. 1 zák.č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen zákon o přestupcích), dále porušeno právo ust. § 51 zákona o přestupcích ve spojení s ust. § 36 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., o správním řízení (dále jen zákon o správním řízení). Prvostupňový správní orgán nařídil ústní jednání na den 16.8.2012, když v ten den byl žalobce nucen se z účasti u jednání omluvit a požádat o jeho odročení, neboť v důsledku bolesti páteře byl upoután na lůžko a nebyl schopen jakéhokoliv pohybu. Z tohoto důvodu měl naplánováno vyšetření, kterému se musel podrobit. Přestože z tohoto důvodu se z jednání omluvil a dodatečně byla správnímu orgánu předložena kopie lékařského receptu, nebylo žádosti o odročení vyhověno a správní orgán věc projednal a rozhodl.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žaloby s tím, že v žalobě jsou opakovány námitky stejného typu jako v odvolání, takže žalovaný odkazuje na odůvodnění svého rozhodnutí a zdůrazňuje, že omluva předložená správnímu orgánu musí být náležitá a důvodná, přičemž důkazní břemeno je na straně osoby, která omluvu činí. Z předloženého poukazu na vyšetření nevyplývá, že se obviněný nemohl dostavit v konkrétní den a hodinu k jednání, takže jeho omluva byla založena pouze na ničím nepředložených tvrzeních a v souvislosti s tím odkazuje na rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě č.j. 58Ca 44/2008-35 ze dne 26.6.2009 nebo č.j. 58A 40/2011-27 ze dne 22.6.2012. Navrhl žalobu zamítnout.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Přípisem ze dne 14.6.2012 Magistrát města Ostravy oznámil zahájení řízení o přestupku, sdělení obvinění a předvolání k ústnímu jednání na den 10.7.2012 (žalobci doručeno 25.6.2012). Součástí oznámení byla specifikace přestupku, ze kterého žalobce byl obviněn, tak jak uvedeno v odst. 1 tohoto rozsudku. Dále ve spisu založeno:

- oznámení o přestupku Policií ČR, úřední záznamy zasahujících policistů (pprap. J. V. a nstržm. J. M.) včetně snímku pořízeného radarem RAMER 10 ze dne 10.5.2012 v 15:51 hod, který prokazuje, že vozidlo Citroën C5, RZ X má naměřenou rychlost 135 km/h,
- ověřovací list č. 59/12 k měřidlu silniční radarový rychloměr RAMER 10C v. č.12/0027 vystavený dne 7.3.2012 s platností do 6.3.2013, osvědčení k ovládání měřiče rychlosti Ramer vystavený Policií ČR pro J.M. dne 24.1.2011,
- dne 3.7.2012 zástupce žalobce sdělil, že převzal zastoupení + plná moc ze dne 29.6.2012 + žádost o odročení jednání z důvodu kolize jeho účasti před okresním soudem + návrh, aby s ohledem na období dovolených byl termín stanoven až na měsíc září 2012,
- dne 12.7.2012 zmocněnci doručeno předvolání k jednání na 2.8.2012,
- dne 13.7.2012 zástupce žalobce se omlouvá z jednání z důvodu čerpání vlastní dovolené ve dnech 23.7. - 5.8.2012 s tím, že substitute nepřichází v úvahu, neboť klient trvá na jeho osobní účasti jednání,
- další termín ústního jednání stanoven na 30.7.2012, žalobci doručeno 31.7.2012. Dne 14.8.2012 správnímu orgánu doručena žádost zástupce žalobce o odročení jednání z důvodu zdravotního stavu účastníka řízení, který má nesnesitelné bolesti páteře, je v léčení u lékaře a byl odeslán na odborná vyšetření. Součástí žádosti je poukaz na vyšetření RTG Th a LS páteře vystavený dne 13.8.2012 privátním praktickým lékařem MUDr. Š.
- protokol o ústním jednání o přestupku ze dne 16.8.2012, ze kterého zjištěno, že se obviněný ani jeho zástupce nedostavili,
- dne 30.8.2012 Magistrát města Ostravy rozhodl pod č.j. SMO/283904/12/DSČ/Dol; zástupci doručeno dne 18.9.2012,
- dne 30. 8. 2012 Magistrátu města Ostravy doručeno sdělení zástupce žalobce, že klient užívá silná antibiotika, bolesti jsou způsobené nákazou boreliózy v aktivní fázi a navíc zkomplikovaný o zjištěnou Scheuermannovou chorobu páteře, přičemž součástí je žádost o postoupení věci věcně příslušnému správnímu orgánu v místě jeho bydliště plus fotokopie lékařského receptu ze dne 23.8.2012.

[7] Proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo u téhož orgánu podáno dne 3.10.2012 odvolání, které bylo dne 1.11.2012 předloženo Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje k rozhodnutí.

Právní úprava

[8] Podle ust. § 74 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupku, koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Právní posouzení věci samé dle žalobních bodů

[9] K projednání přestupku v nepřítomnosti. Nejdříve soud zrekapituluje ze zjištěného, že dvě ústní jednání ze dnů 10.7.2012 a 2.8.2012 byla k žádosti zástupce žalobce pro překážku na jeho straně odročena na třetí termín 16.8.2012. Třetí žádosti o odročení, tentokrát z důvodu překážky na straně žalobce, pro jeho zdravotní stav, nebylo správním orgánem vyhověno. Správní orgán vyhodnotil důvod jeho žádosti za nedostatečný, neboť z důkazů, které byly předloženy, nevyplývalo, že účastník řízení není schopen se k jednání dostavit. Zástupce obviněného se pak k jednání nedostavil rovněž, neomluvil se, pouze uvedl v předcházejících písemnostech, že klient trvá na jeho osobní účasti, a tudíž nepřichází v úvahu substituce.

[10] Soud nejdříve v obecné rovině zdůrazňuje, že podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má každý právo, aby jeho věc byla projednána v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Toto ustanovení nelze vztáhnout pouze na řízení soudní, ale je nutno je vztáhnout i na řízení, v němž je rozhodováno o oprávněnosti trestního obvinění ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (vyhlášena pod č. 209/1992 Sb.), ve znění pozdějších protokolů, tj. i na řízení o přestupcích vedené správním orgánem. V přestupkovém řízení se toto právo promítá přímo do ust. § 74 zákona o přestupcích, tak jak uvedeno v odstavci [8] tohoto rozsudku. Posouzení náležitosti omluvy nebo důležitosti důvodu bránícího účasti u jednání spadá do diskrečního oprávnění správního orgánu.

[11] Vyjádřené v odst. [10] tohoto rozsudku však neznamena, že účastníkovi, který požádá o odročení jednání na jiný termín, musí automaticky správní orgán vyhovět, a tudíž podáním žádosti nemůže mít vždy účastník za to, že mu bude vyhověno. Správní orgán se zabýval otázkou důvodnosti omluvy z jednání 16.8.2012 a neshledal důvod k vyhovění žádosti. Soud se ztotožnil s názorem správního orgánu, že tvrzení zástupce obviněného o vážnosti zdravotního stavu, které nedovoluje účast obviněného u jednání správního orgánu, nebylo žádankou o vyšetření RTG páteře ze dne 13.8.2012 a receptu ze dne 23.8.2012 dostatečně za důvodné prokázáno. Pracovní neschopnost nemusí být vyjádřena jen vystavením průkazu pracovní neschopnosti lékařem, a to za situace, kdy ošetřovaná osoba není pojištěncem, ale samotný poukaz na vyšetření RTG páteře samo o sobě nevypovídá o závažnosti zdravotního stavu. Poukaz na vyšetření byl vystaven dne 13.8.2012, tedy tři dny přede dnem ústního jednání. Soud musí konstatovat, že to není správní orgán, který má prokazovat závažnost a důvodnost omluvy účastníka z jednání, ale je to na účastníku řízení, který se omlouvá. Proto udělit souhlas správnímu orgánu k nahlédnutí do zdravotní dokumentace k prokázání závažnosti tvrzení o neschopnosti dostavit se k jednání nemůže obstát. Vzhledem k tomu, že správnímu orgánu nebyl ze strany žalobce nabídnut dostatečně věrohodný důkaz o jeho neschopnosti dostavit se k jednání dne 16.8.2012, soud nepřisvědčil v této námitce žalobci.

[12] Soud se ztotožnil i s názorem žalovaného, že nebyl důvod ani k neúčasti zástupce obviněného u jednání, když tento se nedostavil k jednání a svou neúčast dostatečně neodůvodnil. Žalobce si pro řízení o předmětném přestupku zvolil zástupce. Neúčast obviněného u jednání správního orgánu za existující důkazní situace nemohla ohrozit cíl řízení, neboť osobní účast obviněného nebyla v daném případě nutná, neboť překročení nejvyšší dovolené rychlosti bylo prokázáno snímkem z radarového rychloměru a žalobce v odvolání ve správním řízení a konečně ani v žalobě netvrdil žádné skutečnosti výsledek měření zpochybňující.

[13] Soud nepřisvědčil žalobci v námitce, že došlo k porušení ust. § 36 odst. 1 až 3 správního řádu. Žalobce i jeho zástupce byli k jednání řádně předvoláni a měli tak možnost se seznámit s důkazy a další důkazy navrhnout. Součástí předvolání k jednání bylo řádné a vyčerpávající poučení o právech účastníka včetně poučení dle § 36 odst. 1, 2 a 3 správního řádu.

[14] Po provedeném řízení a dokazování krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl, přičemž rozhodl bez nařízení jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního.

[15] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal a také mu žádné nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 15.4.2014

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně

